

(המשך ממעמד 5)

הלפסון, בעל העברת פז, כדי לעזור לאותם קצינונים, בניבו של ניב, לרכוש תחנת-דלק באזור. רק העובדה שבנימינים נסלל בקרבת מקום המשכו של כביש החוף, שעלול היה לסכן את הכדאיות המסחרית של תחנת-הדלק, מנעה את הקמת התחנה.

גם היום אין ניב תופס את הפנים שבמעשהו זה. אמר הוא השבוע: "אותם הקצינונים אנו אלי באופן אישי, ולא כמנהל ועדת העשור. או ביקשתי מוייסגאל שידבר עם הלפסון שיעזור לבחורים במימון הרכישה של תחנת הדלק. מדוע לא לעזור להם? אם יש לך גישה למישהו שיוכל לעזור, או למה לא לעזור?"

טבעי הדבר שהתנהגותו של ניב שהיתה בבחינת אני ואפסי עוד, והגישה פעם עד ליד הכאת צלם עתונות בפומבי, השפיעה גם על אנשי הסתו שעבדו עמו. כל התנהגותם היתה התנהגות של שויץ בהרגישם שהכל שייך להם ומגיע להם.

כאשר החליטה ועדת העשור על הוצאת מטבעות ומדליונים לכיסוי הגרעון הגדול בתקציב הוצאות ועדת-העשור, הוצאה לשוק כמות מוגבלת של מטבעות רגילים וכמות קטנה עוד יותר של מטבעות בליטוש מיוחד. קבע מבקר המדינה אחרי שביקר פרשה זו: "כמות המטבעות שהועברה לבנקים ולסניפי הדואר לא סיפקה את דרישות הקהל, בשום לב לביקוש המוגבר, לא נמכרו בדרך כלל יותר מכמה מטבעות לדורש". אולם אריה אפרת, סגנו של ניב, הירשה לעצמו לרכוש 200 מטבעות רגילים ו-20 מטבעות בליטוש מיוחד בשתי של כאלפיים וחמש מאות ל"י. רק אחרי שמבקר המדינה העיר את תשומת לבו של אפרת כי איטוד-מטבעות במעמדו דומה לפרשה בה היה מעורב ניב, נאלץ אפרת להחזיר 140 מטבעות רגילים ו-18 מטבעות בליטוש מיוחד, זכה למרות זאת לכמות משולשת של מטבעות משיכול היה לרכוש כל אורח אחר.

נאשם-ברצח נבוכדני ופרקליט הייך אחרי בדיקת הרופא, איזמים בעינויים?

גודל אישיותו של וייסגאל

אולם יותר מכל סיפור אחר יעיד על אפיו של ניב ועל הרגשת העלינונות שלו סיפור בחירת המקום לתערוכת תחביב. באחד הימים קיבלה הנהלת התיאטרון-הקאמרי מכתב מועדת העשור בו הועמדה בפני עובדה: "הגנו להודיעכם שהחלטנו להקים את תערוכת תחביב באולם הקאמרי החדש הרחוב פרישמן פינת רחוב דיזנגוף, ואנו מתחילים בעבודות הכנת האולם לתערוכה בימים הקרובים".

הנהלת התיאטרון-הקאמרי שהופתעה מצורה הצופה זו של קביעת עובדה, החלה לנהל עם הועדה משא ומתן, דרשה ערבויות ותמורה כספית עבור השימוש באולם. כאשר לא הגיעו הצדדים לדי הסכם הציע ניב שמאיר וייסגאל, שהוא יושב ראש ועדת העשור וגם יושב ראש חוג יידי התיאטרון-הקאמרי, יהיה הבורר. הנהלת הקאמרי סירבה לבוררות, גילתה אותה שעה כי בעתונות כבר הופיע מכרו של ועדת-העשור על עבודות בנייה באולם שלהם.

בעקבות זאת הודיעה הנהלת הקאמרי לניב על סירובה לקיים את תערוכת תחביב באולמה. ניב נסע לקבל את פני וייסגאל בשדה-התעופה, טען בפניו כי יעקב אגמון, מנהל הקאמרי, כינה אותו (את וייסגאל) כאפס ועובר בטל.

כתוצאה מכך שלח איש הנהלת התיאטרון-הקאמרי גרשון פלוטסקין את המכתב הבא לניב: "בשבת התקיימה ברחובות הנהלת התיאטרון בהשתתפות מר וייסגאל, במהלך הישיבה הביע מר וייסגאל את התמרמרותו כלפינו בגלל דברים שציטט מתוך מכתב שנשלח כביכול על ידינו אליך ואשר מתוכו ניתן להבין שהיתה פגיעה ולולול במר וייסגאל. אני יכול להבין שגמרם לך צער על המשא-והמתן בענין שכירת אולם התיאטרון נסתים לא בהתאם להסדר שנראה לך. אולם אינני יכול להבין מה צורך יש להביא דברים שלא נכתבו ולא נאמרו בשום מקום ושיש בהם רק להביא נזק למוסד. הייתי רוצה שתראה במכתב זה מהאזה שמיי ובשם המוסד על שיתןך זאת. בתשובה לברצח זה כתב ניב את המכתב הבא: "מר וייסגאל כיושב ראש ועדת העשור חייב לקבל את כל האינפורמציה על הנועשה בעשור, כולל דעתי על תשובתו של אגמון על סיכומנו בביתך. אני מאמין בגודל אישיותו של מר וייסגאל ולכן אינני

ספורט

כדורגל

האטרה, לא הרושם

על משחק השבוע בין מכבי ת"י אביב לבין מכבי חיפה, שהפתיים בתיקו 1:1, כותב שייש גלדר:

יש עתון אחד, קוראים לו הארץ, וחבל שאתם לא קוראים אותו. אתם לא יודעים שאתם מפסידים. הנה, למשל, לפני שבוע, היתה שם רשימה גדולה של כדורגל. על מה אתם חושבים הוא כתב שם? על מצב הכי דורגל? על התפר? עות הקהל? איפה? דוקא עלי.

על הרשימה הוא שם כותרת יפה: הרשאי שחקן-חובב לכתוב בעתון? ובפנים הוא כ" תב כאילו זה שאני כותב בעתון, עושה אותי לשחקן פרופסיונלי. ובכן אתם רואים, הכל כבר בסדר בכדורגל בארץ. שחקנים לא מקבלים כסף בעד משחקים, מאמנים זרים שבאו מחוץ-לארץ לא משחקים אצלנו בקבר צות. הכל בסדר. היחיד שמסכן את החובבנות זה אני. מה שאני רוצה להגיד לארון פס, זה שאני לא אשם שהרשימות שלי יותר פרופסיונליות מהרשימות החובבניות שלו. חצי-חצי. איך שנגמרה הלילה בכדורגל, היו החברה גמורים איתה ביחד. כמעט כ" לם רוצים ועייפים מזה שמשחקים חודשים כדורגל בלי הפסק. אבל אצל הקבוצות זה לא קבע הרבה. הקבוצות כבר קבעו נסיעות לחוץ-לארץ וטיולים לחופש.

בגלל זה החליטו לא לעשות הפסקה ב" משחקים ואירגנו איהו משחקי גביע, שבט" יהיה אחד מאותם הגביעים. המשחקים עלי הם לא נגמרים ואף אחד בסוף לא לוקח אותם. הפעם היה זה גביע על שם רוזנפלד, והשתתפו בו ארבע קבוצות: הפועל תל-אביב ומכבי יפו, חיפה ותל-אביב. בשבוע שעבר, כסיבוב הראשון, הפסדנו 0:1 למכבי יפו. השבת עלינו לשחק נגד מכבי חיפה.

גם אנתו וגם הם היינו מעוניינים לחזק קצת את הפרסטיגיה שלנו, שירדה אצל ה" קהל. עלינו לשחק בהרכב מלא. אבל רק החליח הממשחק. ראינו שרצון לחזק ויכולת לחזק, והפרסטיגיה עומדת ללכת עוד פעם לאיבוד. מכבי חיפה עלו עלינו בהרבה. הם התקפיים כמעט כל הזמן ובמהירות, עד ש" היינו גרוגני. אלא שחזן משער אחד, מרגליו של מנציל, הם לא הצליחו לנצל את החורים הרבים שעשתה ההגנה שלנו. אצלנו לא היה שום קשר בין הגנפים השונים, ולא היה כמעט בכלל מה לדבר על הכנסת גולים. המאמן ראה את העניינים כמו שהם, ר החליט לעשות מהפכה בקבוצה. בחצי השני עלינו לשחק עם הרכב שונה לגמרי. הוציאו החוצה את השוער בנירזי שהיה עייף, את רונקי, את מתניה ואת נחמיאס, ובמקומם הכניסו שחקנים צעירים. מה שקרה אחרי זה, פשוט קשה להאמין. התחלנו לשחק כמו קבוצה אחרת. היה משחק כזה, שכמוהו לא הראנו זמן רב.

בחצי השני הכניס פלשל את שער השח" יון, כתוצאה מריסטה שלי. התוצאה 1:1 שיקפה באמת את מהלך המשחק. חצי מש" חק היה של מכבי חיפה וחצי שלנו.

במדינה

(המשך ממעמד 8)

עצמו סמל המשטרה ניסים ענתבי את הסיי פול בחקירה, איים על מורשי בתא-המעצר כי אם לא יודה באשמה, יעונה קשות."

רביפק אריה נאור, ראש-ענף-פלילי בזמן מעצרו של נבלוסי, ועד-התביעה, לא הכחיש את האשמתו של עורך-הדין, הודה כי ענ" תבי חקר את נבלוסי בתאו.

היתה זו הודאה מורה מאד. גם הכשתו של נאור כי ענתבי שלח את רופא המשטרה לבדוק את הנאשם ברצח, הבטיח לו, לכש" נמצא בריא, כי ישלח לחור-עניינים מיוחד אם לא יודה. לא ביטלה את רושם ההודאה. החוק קובע במפורש כי אין לחקור, או לק" בל עדות בתא-המעצר.

האם השביעה את האחים. הסיבוב הראשון במשפטו של נבלוסי הסתיים בתר צאה 1:0 לטובת ההגנה. ברוב-קולות הח" ליטו השופטים מקס צ'יגובולסקי ואליעזר מלחי, נגד דעתו של השופט פסח אבישר, לא לקבל את הודאתו ברצח של הנאשם. קבע השופט מלחי: "אחטא למצפוני אם איני ששוכנעתי כי הנאשם מסר עדות מר" כסיבוב הבא שוב היתה יד התביעה על התחבונה. שני אחיו של לוטפי נבלוסי, אח" מד ועדן, סרבו להעיד נגד אחיהם, סיפרו כי אמם השביעה אותם לא להעיד נגד בנה. הם הואשמו בביוון בית-דין, נכלאו לחודש.

אולם כסיבוב האחרון של המשפט ציפתה ההתפעה העיקרית לשני הצדדים כאחד. גם התביעה וגם ההגנה קיח כי עדותה של מל-כה אלפסי, אהבתו של אחמד, אחי נבלוסי, והחשודה הראשונה ברצח, תשנה את המאון לטובתם. השבוע, כשנקראה מלכה אלפסי להופיע בפני בית המשפט, התברר כי נעלמה, ללא השארת עקבות. ההכרעה במש" פטו של לוטפי נבלוסי נדחתה עד שהתביעה תצליח להמציא לבית המשפט את מלכה אל-פסי, כשכל אחד משני הצדדים משוכנע כי הצד השני העלים את העדה החיונית.

תזכיר

אינטרס המעביד

"מלווה" העליה ייגבה. למרות הדעה המגובשת של כל הציבור החתיק, שבוטאה במאמרי העורך על נושא זה, החליטו מפ"ם ואחדות-העבודה שכדאי להן יותר לעזור לחיי אשכול בגבית המס. החשבו: בין הצולים מקרב עדות המורה נתעורר הרושם כי המלווה נועד רק לאשכנזים ובוטל כש" הופסקה עלית האשכנזים. מפלגות השמאל מפקח להרחח בציבור זה יותר קולות משיפסידו בציבור הותיק, שישלם את המס ... תביעה להעלאת שכרו של המורה הבלתי-מוסמן ושיפור תנאיו המקצועיים, העלתה במרכז הסתדרות המורים על-ידי נציגת אחדות-העבודה ברמכ. כביטוס לת" ביעה טענה נציגת אחדות-העבודה, כי המו" רה הבלתי-מוסמן, משכר עוד פחות מנער שליח. בסידרה מיוחדת על טירור בהסתדרות המורים, גילה העונג הזה (1126) כי רודן הסתדרות המורים שומר על תנאי-הקייפות של המורים הבלתי-מוסמכים, בהגיגו על האינטרסים הבלתי-מוסמכים - משרד החי" נוך. גילוי העונג הזה וערדו בציבור המו" רים את התסיסה הגורמת לפעילות חמו" לדה של המלגות הבלתי-מוסמכות.

עשור - חברת אירועים בע"מ

העשור - עצמאות למי? (למעלה) שהוא העתק כמעט מדויק הסמל ועדת העשור (למטה) מוכיח את אפשרות ההטעה הסמונה בסמל חברת עשור.

עשור עצמאות ישראל - ISRAEL'S TENTH ANNIVERSARY

חושב כי הדבר יפגע בתיאטרון. העתקים של מכתב זה, בו הוא מביע את אמונתו בגודל אישיותו של וייסגאל, שלח ניב לוייסגאל עצמו ולתדי קולק.

משורה לרא מכרז

יב אינו מכחיש כי עשה הרבה כדי לעזור לאנשי עשור. אמר הוא השבוע לכתב העולם הזה: "רעיון הקמת החברה אינו חדש ושמעתי עליו מזמן. לדעתי חשוב מאוד שקמה חברה כזאת, סוף סוף יש פעם גוף שיוכל לבצע עבודות בשביל גופים צבוריים. אשמח אם תקומנה עוד חברות כאלה. השוק הפרטי ילך לכל חברה שתהיה יותר כדאית. מי שיהיה יותר חזק הוא ישאר."

כאשר נשאל ניב אם אינו סבור שחברה אשר נושאת את שם וסמל העשור והמתימרת לזקוף לזכותה את כל מבצעי העשור, תראה בשוק הפרטי יותר כדאית מאשר חברה אחרת, ותהיה יותר חזקה מכל חברה אחרת בהיותה מצוידת בכל האינפורמציה, הסקיצות והתכניות של מפעלי העשור שנשאר בידה, השיב הוא: "בקשר לסמל הם באמת לא התיעצו בי, אבל אינני רואה את הענין כחמור. אני חושב שחברה זו צריכה ללא ספק לקבל את העבודות רק באמצעות מכרזים."

בתשובה לשאלה מדוע למרות דעתו זו נמסרה לחברת עשור תערוכת תחביב לחיפה וביצוע סיכום לקח העשור ללא מכרז, השיב ניב: "בדברים כאלה יכולים לעשות רק האנשים שעבדו בזה." תשובה מסוג זה היא שתעניק כנראה לחברה חדשה עבודות ללא מכרזים משום "שדברים כאלה יכולים לעשות רק האנשים שעבדו בזה." ורק אנשי חברת עשור עבדו בזה בועדת העשור. כך על כל פנים מעיד ספר סיכום פעולות העשור ממנו הוצאו שמות כל האנשים שקדמו בעבודה בועדה לאנשי עשור.

את סיבת ולולו של אלוף-משנה ניב במכרזים אפשר להבין אולי מהתחנה הבאה בדרך הקריירה המהירה שלו. למרות שאינו שולט באנגלית, ישלח ניב בעוד ימים מספר לאנגליה לשמש כראש-לשכת-התירות-הישראלית שם - תפקיד השווה למשרה דיפלומטית. ניב זכה בתפקיד זה ללא כל מכרז. כי לפי נהג תקדימי של נציגות מנגנון המדינה, זכאי כל קצין בכיר בהג"ל לקבל תעסוקה כדורה מקבילה במשרה ממשלתית ללא מכרז. כך זכה ניב, שהורשע בעבירה מללית, במשרה ממשלתית שאיש לא בחן אם הוא האדם המתאים ביותר לשאת בה.

כאשר התבקש ניב להגיב על כך השיב: "אני משתלם עכשיו בשעה האנגלית. אבל בעבודה עדיין לסלק את האזרח היה שאני הייתי ולשאר החוה האזרחי אלוף-משנה